

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary
Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07032026>

Nature in Vairamuthu's Poetry

M. Pradeepkumar¹, Dr. A. Mohanraj²,

¹Ph.D. Research Scholar (Part-time), Nandha Arts and Science College (Autonomous) Erode – 638052.

²Research Guide, Associate professor in Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode - 638052

*Correspondence: drmohanraj1975@gmail.com

Article Info:

Received on 25-Feb-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 10-Mar-2026, Published on 18-Mar-2026

ABSTRACT

In the tradition of Tamil poetry, nature serves not only as an aesthetic theme but also as a medium to express various dimensions of human life. Vairamuthu's contribution to modern poetic trends is considered significant. In his works, nature does not stand as a mere visual recording; rather, it manifests as an expression of human emotions and a symbolic language for socio-political ideas. This article aims to examine how nature is conceptualized in Vairamuthu's poems. The central themes of this study include his method of handling natural elements, the philosophical positions underlying them, and the uniqueness of his portrayal of nature within the contemporary Tamil poetic landscape. While nature has been an integral part of poetry from the Sangam literary tradition to the modern era, Vairamuthu connects that tradition with philosophy, social criticism, and existential thought to create a new dimension. A hallmark of his poetry is the technique of treating nature not just as an external reflection of the human mind, but as a peer in dialogue.

KEYWORDS: Nature, Vairamuthu, Symbolism, Social Criticism, Tamil Poetry, Philosophy.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

வைரமுத்து கவிதைகளில் இயற்கை

¹ம.பிரதீப்குமார், பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும்

அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு -638052

²முனைவர் அ.மோகன்ராஜ், இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு -638052

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ்க் கவிதை மரபில் இயற்கை என்பது அழகியல் சார்ந்த கருப்பொருளாக மட்டுமின்றி, மனித வாழ்வின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாக விளங்குகிறது. நவீன கவிதைப் போக்கில் வைரமுத்துவின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. அவரது படைப்புகளில் இயற்கை வெறும் காட்சிப் பதிவாக நிற்காமல், மனித உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவும், சமூக-அரசியல் கருத்துகளின் குறியீட்டு மொழியாகவும் அமைகிறது.

இக்கட்டுரை வைரமுத்துவின் கவிதைகளில் இயற்கை எவ்வாறு கருத்தியல் மயப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இயற்கைக் கூறுகளை அவர் கையாளும் முறை, அவற்றின் பின்னணியில் அமையும் தத்துவ நிலைப்பாடு, மற்றும் சமகாலத் தமிழ்க் கவிதைச் சூழலில் இவரது இயற்கைச் சித்தரிப்பின் தனித்துவம் ஆகியவை ஆய்வின் மையக் கருப்பொருள்களாகின்றன.

சங்க இலக்கிய மரபில் இருந்து தொடங்கி நவீன காலம் வரை இயற்கை கவிதையின் அங்கமாக இருந்து வந்துள்ள நிலையில், வைரமுத்து அம்மரபை மெய்யியல், சமூக விமர்சனம், மற்றும் இருப்பியல் சிந்தனை ஆகியவற்றுடன் இணைத்துப் புதிய பரிமாணத்தை உருவாக்குகிறார். இயற்கையை மனித உள்ளத்தின் புறத்தோற்றமாக மட்டும் கொள்ளாமல், அதற்கு சமமான நிலையில் உரையாடும் உத்தி இவரது கவிதைகளின் சிறப்பாகும்.

முக்கியச் சொற்கள்: இயற்கை, வைரமுத்து, குறியீடு, சமூக விமர்சனம், தமிழ்க் கவிதை, மெய்யியல்

1. அறிமுகம்

தமிழ்க் கவிதை மரபில் இயற்கை என்பது வெறும் அழகியல் சார்ந்த பொருளாக மட்டும் இருந்துவிடவில்லை; மனித வாழ்வின் உணர்வுகளையும் சமூகக் கட்டமைப்புகளையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு மொழியியல் அமைப்பாகவே செயல்பட்டுள்ளது. சங்ககால அகத்திணைக் கோட்பாடு குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐந்திணைக் காட்சிகள் மூலம் இயற்கையை மனநிலைகளின் அடையாளமாக மாற்றியது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாரதிதாசன், கண்ணதாசன் போன்றோர் இயற்கையைக் காதல், போராட்டம், சமூகநீதி ஆகியவற்றுடன்

போன்ற கருத்துகளை இயற்கை வழியாக முன்வைக்கிறது. மூன்றாவதாக *மெய்யியல்* பரிமாணம், *கருணைக் கடலே* போன்ற பிற்காலத் தொகுப்புகளில் படைப்பு, அழிவு, இருப்பியல் வினாக்கள் ஆகியவற்றை இயற்கையுடன் இணைத்து ஆராய்கிறது. இந்த மூன்று பரிமாணங்களும் வைரமுத்துவின் கவிதைப் பயணத்தில் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து, இயற்கையை வெறும் காட்சிப் பின்னணியிலிருந்து கருத்தியல் களமாக உயர்த்துகின்றன.

2. ஆய்வு நோக்கங்கள்

தமிழ்க் கவிதை மரபில் இயற்கை பல்வேறு காலகட்டங்களில் மாறுபட்ட பொருள்களைப் பெற்றுள்ள நிலையில், வைரமுத்துவின் படைப்புகளில் அது பெறும் தனித்துவமான அடையாளத்தைக் கண்டறிதல் இந்த ஆய்வின் முதல் நோக்கமாகும். இயற்கைக் கூறுகள் (மழை, மண், கடல், மரங்கள், பறவைகள் போன்றவை) அவரது கவிதைகளில் எவ்வித அடையாளங்களாகச் செயல்படுகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துவதோடு, அவை காலப்போக்கில் அடையும் மாற்றங்களையும் பதிவு செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, இயற்கையை மையப்படுத்தி வைரமுத்து உருவாக்கும் தத்துவார்த்த நிலைப்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்துதல் அவசியமாகிறது. அவரது கவிதைகளில் இயற்கை என்பது வெறும் கற்பனைக்கான ஊடகமா, அல்லது மனித வாழ்வின் இருப்பியல் கேள்விகளை முன்வைக்கும் ஒரு களமா என்பதை ஆழமாக ஆராய்தல் இந்நோக்கத்தின் கீழ் அமைகிறது.

மூன்றாவதாக, இயற்கையின் வழியாக வைரமுத்து முன்வைக்கும் சமூக, அரசியல் கருத்துகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வது முக்கியமானதாகும். நிலம், நீர், காற்று போன்ற இயற்கை வளங்களை மையப்படுத்தி அவர் எழுப்பும் வர்க்கம், சுற்றுச்சூழல் அழிவு, நகரமயமாதல் போன்ற வினாக்களை ஆய்வு செய்தல் இதன் மூலம் சாத்தியமாகும்.

இறுதியாக, சங்க இலக்கியத்தின் ஐந்திணைக் கோட்பாடு மற்றும் நவீன தமிழ்க் கவிதை மரபில் (பாரதிதாசன், கண்ணதாசன் போன்றோர்) இயற்கை கையாளப்பட்ட விதத்துடன் வைரமுத்துவின் இயற்கைச் சித்தரிப்பை ஒப்பிட்டு நோக்குவதன் மூலம், அவரது தனித்துவமான பங்களிப்பை வரையறுத்தல் இந்த ஆய்வின் நான்காவது நோக்கமாகும்.

3. ஆய்வு முறை

இந்த ஆய்வுக்குத் தரமான பகுப்பாய்வு முறையியல் (qualitative methodology) அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. வைரமுத்துவின் கவிதைப் படைப்புகளுள் இயற்கை சார்ந்த கருப்பொருள்கள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ள தொகுப்புகள் ஆய்வுப் பொருளாகத் தேர்வு

செய்யப்பட்டுள்ளன. வைகறை மேகங்கள் (1979), இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல (1992), தமிழ்ச் சோறு (2005), கருணைக் கடலே (2012) ஆகிய நான்கு தொகுப்புகளும், சொல்லும் சிந்தனையும் உள்ளிட்ட இடைப்பட்ட கவிதைத் தொகுப்புகளும் இதில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் இயற்கைக் கூறுகளை மையமாகக் கொண்ட கவிதைகள் மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவற்றில் அமைந்துள்ள உருவகங்கள், குறியீட்டுத் தன்மைகள், மற்றும் மையக் கருத்துகள் ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன.

இக்கவிதைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான கோட்பாட்டு அடித்தளமாக மூன்று நிலைகள் கொள்ளப்படுகின்றன. முதலாவதாக, சங்க இலக்கியத்தின் அகத்திணைக் கோட்பாடும், ஐந்திணைக் காட்சிகளின் அடையாள மரபும் இயற்கைச் சித்தரிப்பின் தொன்மைப் பின்னணியை விளக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, மார்க்சியக் கோட்பாட்டில் அமைந்த வர்க்கம், உற்பத்தி உறவுகள், நிலமின்மை போன்ற கருத்துகள் இயற்கை வழியான சமூக விமர்சனத்தை ஆய்வதற்குத் துணை செய்கின்றன. மூன்றாவதாக, சூழலியல் விமர்சனம் (ecocriticism) மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான உறவைச் சமநிலையில் அணுகுவதற்கான கருத்துக் கருவியாக அமைகிறது. இம்மூன்று கோணங்களிலும் கவிதைகளை ஆய்வு செய்து, வைரமுத்துவின் இயற்கைச் சித்தரிப்பின் பன்முகத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதே இந்த ஆய்வுமுறையின் நோக்கமாகும்.

4. வைரமுத்துவின் கவிதைகளில் இயற்கையின் பரிணாமம்

வைரமுத்துவின் ஐந்து தசாப்த கவிதைப் பயணத்தில் இயற்கை என்பது நிலையான ஒரு கருப்பொருளாக இருந்துவந்தாலும், அதன் கருத்தியல் தன்மை காலத்திற்குக் காலம் மாற்றமடைந்துள்ளது. இம்மாற்றத்தை மூன்று முதன்மையான கட்டங்களாகப் பிரித்து நோக்கலாம். முதல் கட்டம் (1970-1980கள்): இளம்கவிஞராக அறிமுகமான காலம் இது. வைகறை மேகங்கள் (1979) தொகுப்பு வைரமுத்துவின் பதினொன்பதாம் அகவையில் வெளிவந்தது. இக்காலத்தில் இயற்கை காதல் மற்றும் கற்பனையின் வெளிப்பாடாக அமைந்தது. மழை, காற்று, மேகம் போன்ற இயற்கைக் கூறுகள் காதலியின் உருவகங்களாகவும், காதல் உணர்வின் மென்மையான வெளிப்பாடுகளாகவும் செயல்பட்டன.

இரண்டாம் கட்டம் (1990கள்): திரைப்படப் பாடலாசிரியராக நிலைபெற்ற பின்னர், சமூக விமர்சனத்தை நோக்கிய திருப்பத்தை இக்காலம் குறிக்கிறது. இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல (1992) தொகுப்பில் பூக்கள் வெறும் அழகியல் பொருளாக இல்லாமல், முதலாளித்துவச் சமூகத்தில் விற்பனையாகும் மனித உணர்வுகளின் அடையாளமாகின்றன. 1991-

ல் வெளியான ரோஜா திரைப்படத்திற்காக அவருக்கு இரண்டாவது தேசிய விருது கிடைத்தது இக்காலகட்டத்தில்தான் .

மூன்றாம் கட்டம் (2000க்குப் பின்): இயற்கை மெய்யியல் மற்றும் ஆன்மிகத்துடன் இணைந்து பார்க்கப்படுகிறது. 2006-ல் சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்ற இவரது படைப்புகளில் , குறிப்பாக தமிழ்ச் சோறு மற்றும் கருணைக் கடலே தொகுப்புகளில் இயற்கை படைப்பின் மூலமும், முடிவும், கடவுளின் தன்மையுமாகக் கருதப்படுகிறது.

படம் 2: வைரமுத்து கவிதைகளில் இயற்கையின் பரிணாமம்

மேலுள்ள வரைபடம் வைரமுத்துவின் கவிதைப் பயணத்தில் இயற்கையின் பயன்பாடு மூன்று கட்டங்களில் எவ்வாறு மாற்றமடைகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. முதல் கட்டம் (1970-80கள்) இயற்கையைக் காதல் மையமாகக் கொண்டு உருவகமாகப் பயன்படுத்தியது; வைகறை மேகங்கள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டு. இரண்டாம் கட்டம் (1990கள்) இயற்கையைச் சமூக விமர்சனத்திற்கான குறியீடாக மாற்றியது; இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல தொகுப்பில் பூக்கள் பொருள்மயமாக்கலின் அடையாளமாகின்றன. மூன்றாம் கட்டம் (2000க்குப் பின்) இயற்கையை ஆன்மிக மற்றும் மெய்யியல் பரிமாணத்தில் அணுகுகிறது; தமிழ்ச் சோறு, கருணைக் கடலே தொகுப்புகளில் இயற்கை தாய்மை, படைப்பு, அழிவு ஆகியவற்றின் மையமாக நிற்கிறது. இம்மூன்று கட்டங்களும் வைரமுத்துவின் கவிதை முதிர்ச்சிக்கேற்ப இயற்கைக் கருத்தியல் விரிவடைந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றன.

5. இயற்கையும் அடையாளக் கட்டமைப்பும்

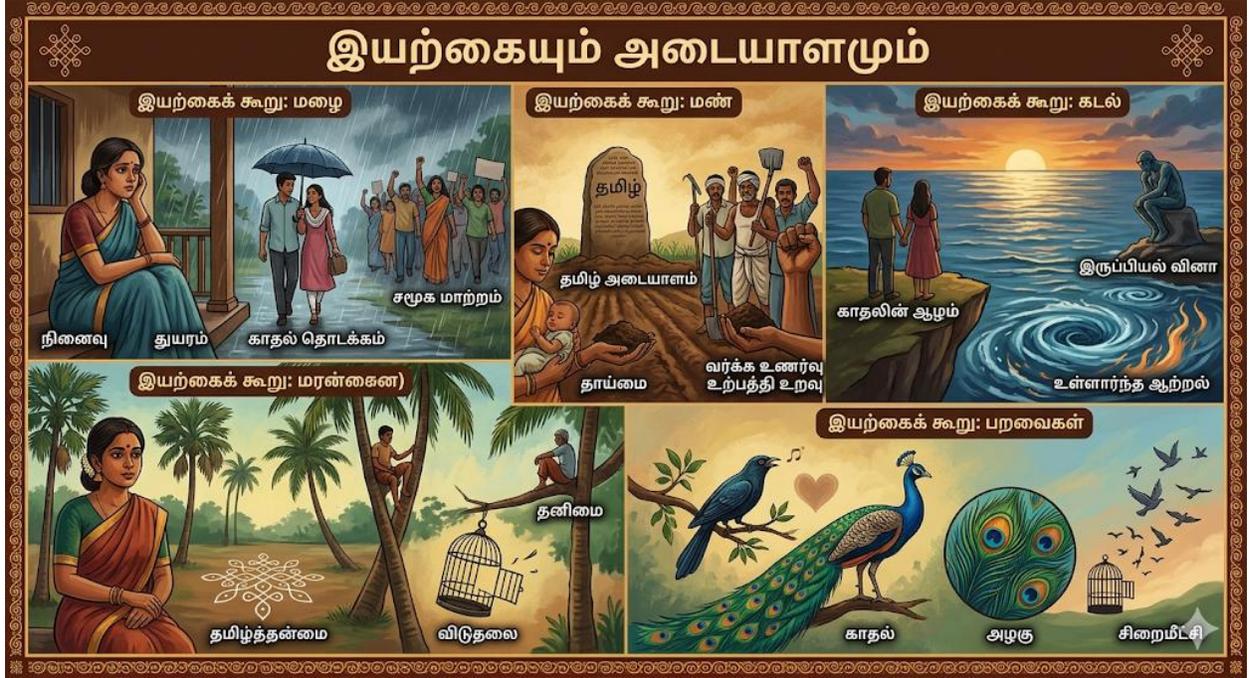
வைரமுத்து தனது கவிதைகளில் இயற்கைக் கூறுகளை வெறும் காட்சிப்பதிவுகளாகப் பயன்படுத்துவதில்லை; மாறாக, ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்துவமான அடையாளப் பொருளை வழங்குகிறார். இவ்வாறு இயற்கை அவரது கவிதை உலகில் கருத்தியல் மற்றும் உணர்வியல் குறியீடுகளின் தொகுப்பாகச் செயல்படுகிறது (முருகேசன், 2023).

மழை: இவரது கவிதைகளில் மழை புனிதத்தின் அடையாளமாக மட்டும் நிற்காமல், நினைவுகளின் ஊடகமாகவும் சமூக மாற்றத்தின் குறியீடாகவும் அமைகிறது. “மழைத்துளி உன் கண்ணீரோ” என்னும் வரியில் மழை துயரத்துடன் இணைக்கப்படுகிறது. அதேவேளை, “மழைக்கால மேகங்கள்” என்னும் சொற்றொடர் காதலின் தொடக்கத்தைக் குறிப்பதாக அமைகிறது.

மண்: வைரமுத்துவின் கவிதைகளில் மண் தாய்மை, அடையாளம், வர்க்க உணர்வு ஆகிய மூன்று பரிமாணங்களில் வெளிப்படுகிறது. தமிழ்ச் சோறு தொகுப்பில் “மண்ணைத் தொட்டு எழுந்தவன்” என்று தன்னை வர்ணித்துக் கொள்வதன் மூலம் மண்ணுடனான தன்னுடைய இருப்பியல் பிணைப்பை வெளிப்படுத்துகிறார். மேலும், உழவர், தொழிலாளர் போன்ற உற்பத்தியாளர்களுடன் மண்ணை இணைத்துப் பார்ப்பதன் மூலம், மண் வர்க்க அரசியலின் களமாகவும் மாற்றப்படுகிறது (இளங்கோ & பாலசுப்ரமணியன், 2024).

கடல்: கடல் அவரது கவிதைகளில் இரு வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று, காதலின் ஆழத்தையும் அளவிடற்கரிய பெருமையையும் காட்டும் அடையாளம். மற்றொன்று, வாழ்க்கையின் இருப்பியல் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும் மெய்யியல் தளம். “கடலுக்குள் ஒளிந்திருக்கும் முத்து” போன்ற உருவகங்கள் மனிதனின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மரங்களும் பறவைகளும்: பனைமரம், தென்னைமரம், குயில், மயில் போன்ற தமிழகப் பூர்வீக இயற்கைக் கூறுகளை அவர் அதிகம் பயன்படுத்துகிறார். இவை தமிழ்த்தன்மையின் அடையாளங்களாக மட்டுமின்றி, தனிமை, விடுதலை, காதல் போன்ற உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளாகவும் அமைகின்றன (சந்திரன், 2023).

படம் 3: வைரமுத்து கவிதைகளில் இயற்கைக் கூறுகளின் அடையாளக் கட்டமைப்பு

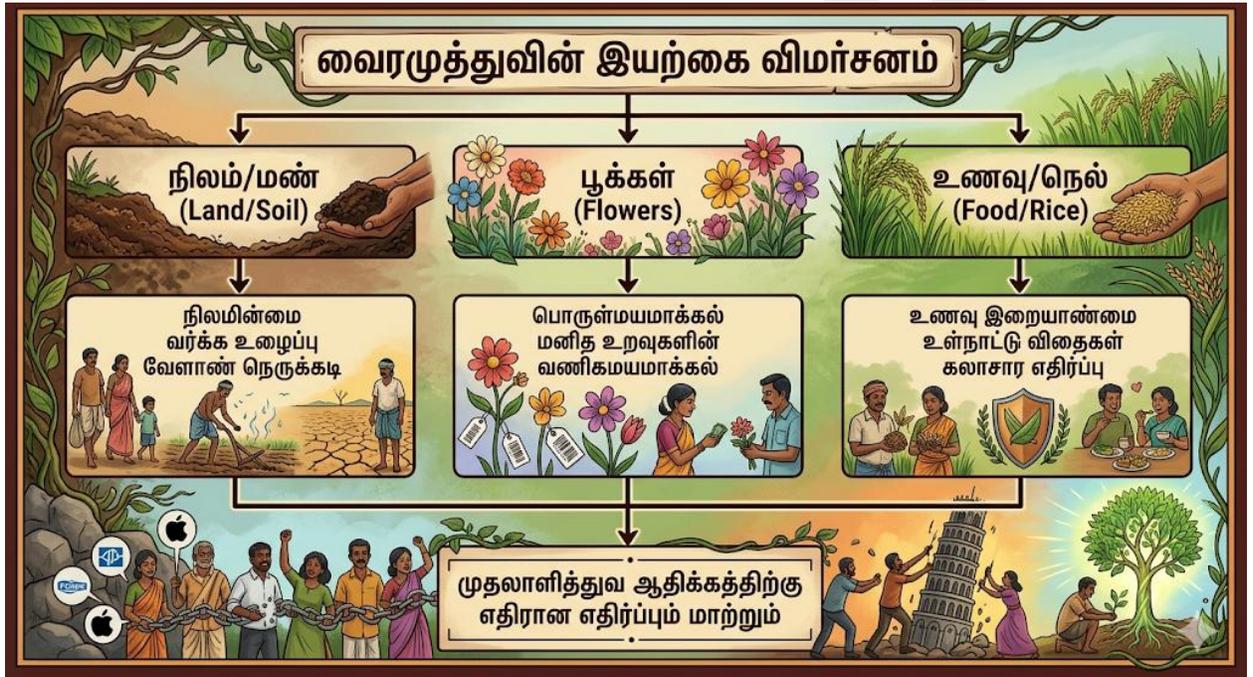
மேலுள்ள அட்டவணை வைரமுத்துவின் கவிதைகளில் இயற்கைக் கூறுகள் ஏந்தும் அடையாளப் பொருள்களைத் தொகுத்துக் காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு இயற்கைக் கூறும் ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வியல் அல்லது கருத்தியல் களத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. மழை துயரம், நினைவு, காதல் தொடக்கம் ஆகியவற்றுக்கான குறியீடாக அமைகிறது. மண் தாய்மை, அடையாளம், வர்க்கம் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் செயல்படுகிறது. கடல் காதலின் ஆழத்தையும் இருப்பியல் கேள்விகளையும் ஒருங்கே கொண்டுள்ளது. பனை, தென்னை போன்ற மரங்களும் குயில், மயில் போன்ற பறவைகளும் தமிழகப் பூர்வீகத் தன்மையையும், மனித உணர்வுகளின் விடுதலையையும் குறிக்கின்றன.

6. இயற்கை வழியான சமூக மற்றும் அரசியல் விமர்சனம்

வைரமுத்து இயற்கையை வெறும் அழகியல் கருப்பொருளாக மட்டும் கொள்ளாமல், சமூக அநீதிகளைச் சுட்டிக்காட்டும் கூரிய ஆயுதமாகவும் பயன்படுத்துகிறார். நிலம், நீர், காற்று, காடு போன்ற இயற்கை வளங்கள் மீதான முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்தையும், அவற்றின் வணிகமயமாக்கலையும் அவர் தனது கவிதைகளில் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார் (செல்வராஜ், 2023). இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல என்ற தலைப்பே ஒரு பெரும் சமூக விமர்சனமாக அமைகிறது. இயற்கையின் அடையாளமான பூக்கள் விற்பனைக்கு வரும்போது, அது மனித உறவுகளின் பொருள்மயமாக்கலைக் குறிக்கிறது. பூவும் புன்னகையும் விலை போடப்படும் சமூகத்தில் மனிதம்

எங்கே என்ற வினாவை இத்தொகுப்பு எழுப்புகிறது. இயற்கையை வெட்டி, கான்கிரீட் காடுகளை உருவாக்கும் நகரமயமாக்கலை “வெட்டப்படும் மரங்களின் வலி” என்னும் உருவகம் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார். இது சுற்றுச்சூழல் அழிவுக்கு எதிரான குரலாகவும், வளர்ச்சி என்ற பெயரில் நிகழும் சுரண்டலுக்கு எதிரான எதிர்ப்பாகவும் அமைகிறது (பிரியா, 2024).

தமிழ்ச் சோறு தொகுப்பில் வரும் “நெல் விளையும் நிலம்” என்பது வெறும் வேளாண்மைக் காட்சி மட்டுமல்ல; அது தமிழினத்தின் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தின் அடையாளமாகும். உள்நாட்டு விதைகள், மண்ணின் மரபு உணவுகள் ஆகியவற்றை முன்னிறுத்தும் அவரது கவிதைகள், ஏகபோக உணவுக் கலாசாரத்திற்கு எதிரான தலையீடாக அமைகின்றன. வெளிநாட்டு உணவுப் பழக்கவழக்கங்களுக்கு எதிராக உள்நாட்டு இயற்கை உணவுகளை முன்வைப்பதன் மூலம், கலாசாரப் பேரரசுவாதத்தையும் அவர் விமர்சிக்கிறார்.

படம் 4: இயற்கை வழியான சமூக-அரசியல் விமர்சன அமைப்பு

மேலுள்ள வரைபடம் வைரமுத்து இயற்கையின் மூன்று முக்கிய கூறுகள் (நிலம்/மண், பூக்கள், உணவு/நெல்) வழியாக எவ்வாறு சமூக-அரசியல் விமர்சனத்தை முன்வைக்கிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது. முதலாவதாக, நிலம்/மண் வழியாக நிலமின்மை, வர்க்க உழைப்பு, வேளாண் நெருக்கடி போன்ற பிரச்சினைகளை எடுத்துரைக்கிறார். இரண்டாவதாக, பூக்கள் வழியாக மனித உறவுகளின் பொருள்மயமாக்கலையும் வணிகமயமாக்கலையும் விமர்சிக்கிறார். மூன்றாவதாக, உணவு/நெல் வழியாக உணவு இறையாண்மை, உள்நாட்டு விதைகளின் முக்கியத்துவம், கலாசார

எதிர்ப்பு ஆகியவற்றை முன்வைக்கிறார். இம்முன்று தளங்களும் இறுதியில் முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான ஒருங்கிணைந்த எதிர்ப்பாக அமைகின்றன.

7. சங்க இலக்கிய மரபுடனான தொடர்பு

வைரமுத்துவின் இயற்கைச் சித்தரிப்பு சங்க இலக்கிய மரபுடன் ஆழமான தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. சங்க இலக்கியத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பாக அமைந்த 'திணைக் கோட்பாடு' அவரது கவிதைகளில் நவீன வடிவில் தொடர்வதை அவதானிக்கலாம் (செந்தில், 2023). அகத்திணை இலக்கியத்தில் குறிஞ்சி (மலைப்பகுதி) களவுக் காதலுக்கும், முல்லை (காட்டுப்பகுதி) இரவுக் காதலுக்கும், மருதம் (வயற்பகுதி) ஊடலுக்கும், நெய்தல் (கடற்பகுதி) இரங்கலுக்கும், பாலை (வெறுப்பகுதி) பிரிவுக்கும் உரியதாக அமைந்தன.

வைரமுத்துவின் கவிதைகளிலும் குறிப்பிட்ட இயற்கைக் காட்சிகள் குறிப்பிட்ட மனநிலைகளுடன் இணைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மாலைப்பொழுதும் முல்லைப்பூவும் சேர்ந்து வரும் காட்சிகள் முல்லைத் திணையின் நினைவூட்டலாக அமைகின்றன. மழைக்கால மேகங்கள் காதலின் தொடக்கத்தைக் குறிப்பது குறிஞ்சித் திணையின் தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது (சந்திரன், 2023). இவ்வாறு சங்க மரபின் திணைக் கோட்பாடு அவரது கவிதைகளில் உயிர்ப்புடன் தொடர்கிறது. எனினும், சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை மனித உணர்வுக்குப் பின்னணியாக அமைந்த அதே வேளையில், வைரமுத்துவின் கவிதைகளில் இயற்கை முன்னணிக்கு வருகிறது. இயற்கைக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான உரையாடல் அவரது கவிதைகளில் சமமான நிலையில் அமைகிறது. மனிதன் இயற்கையை வெறும் பயன்பாட்டுப் பொருளாக அணுகாமல், உரையாடும் உயிரினமாக அணுகும் இப்பார்வை நவீன சூழலியல் சிந்தனையுடன் அவரது கவிதைகளை இணைக்கிறது (இளங்கோ, 2024).

படம் 5: சங்க இலக்கிய மரபும் வைரமுத்து கவிதைகளும் – ஒப்பீட்டுப் பார்வை

மேலுள்ள அட்டவணை சங்க இலக்கிய மரபுக்கும் வைரமுத்துவின் கவிதைகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பையும் வேறுபாட்டையும் விளக்குகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் திணைக் கோட்பாடு மூலம் இயற்கை மனித உணர்வுகளுக்குப் பின்னணியாக அமைந்தது. வைரமுத்து இத்திணைக் கோட்பாட்டை நவீன வடிவில் தனது கவிதைகளில் தொடர்ச் செய்கிறார். எனினும், சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை மனிதனுக்குப் புறம்பானதாக இருந்த இடத்தில், வைரமுத்துவின் கவிதைகளில் இயற்கை மனிதனுடன் சமமான உரையாடலில் ஈடுபடும் ஒரு களமாக மாறுகிறது. இது மனித-இயற்கை உறவின் நவீன சூழலியல் புரிதலைப் பிரதிபலிக்கிறது.

8. முடிவு

வைரமுத்துவின் கவிதை உலகில் இயற்கை என்பது நிலையான பின்னணியாக நிற்பதில்லை; மாறாக, வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு தளத்துடனும் உரையாடிக்கொண்டே இருக்கும் இயங்கியல் சக்தியாகச் செயல்படுகிறது. அவரது முதற்கட்டப் படைப்புகளில் இயற்கை காதல் உணர்வுகளின் மென்மையான வெளிப்பாடாக இருந்த நிலை, பிற்காலப் படைப்புகளில் சமூக நீதி, அரசியல் எதிர்ப்பு, ஆன்மிகத் தேடல் ஆகியவற்றின் களமாக விரிவடைகிறது. இப்பரிணாம வளர்ச்சி அவரது கவிதை முதிர்ச்சியையும், காலத்திற்கேற்ற கருத்தியல் நெகிழ்ச்சியையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. சங்க இலக்கியத்தின் திணைக் கோட்பாட்டைத் தனது சொந்தக் கற்பனை ஆற்றலுடன் இணைத்து, இயற்கைக்குப் புதிய பொருள்களை வழங்கியிருப்பது அவரது கவிதை வெற்றியின் அடிப்படைக்

காரணமாகும். மரபின் தொடர்ச்சியாக இருந்தபோதும், இயற்கையை மனித உணர்வுக்குப் பின்னணியாக மட்டும் கொள்ளாமல், மனிதனுடன் சமமான உரையாடலில் ஈடுபடுத்தும் புதிய பார்வையை அவர் உருவாக்கியுள்ளார். இயற்கையைப் பற்றிய அவரது பார்வை மனிதகுலத்தின் மீதான அக்கறையுடனும், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புக் குறித்த விழிப்புணர்வுடனும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது.

நவீன தமிழ்க் கவிதை உலகில் இயற்கையை மிகவும் ஆழமாகவும், பன்முகத்தன்மையுடனும் கையாண்ட கவிஞர்களில் வைரமுத்து முக்கிய இடம் பெறுகிறார். இயற்கை அவரது கவிதைகளில் வெறும் கருப்பொருளாக மட்டும் நிற்காமல், ஒரு 'கருத்தியல் சாத்தியமாக' விரிந்து நிற்கிறது. எனவே, சமகாலச் சூழலியல் நெருக்கடிகள், உணவு இறையாண்மை, நிலமின்மை போன்ற பிரச்சினைகள் தொடர்பாக அவரது படைப்புகளை மேலும் ஆழமாக ஆய்வு செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் இன்னும் நீண்டுகிடக்கின்றன.

9. நூற்பட்டியல்

1. வைரமுத்து. (1979). *வைகறை மேகங்கள்*. கிழக்குப் பதிப்பகம்.
2. வைரமுத்து. (1992). *இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல*. கிழக்குப் பதிப்பகம்.
3. வைரமுத்து. (2005). *தமிழ்ச் சோறு*. கிழக்குப் பதிப்பகம்.
4. வைரமுத்து. (2012). *கருணைக் கடலே*. கிழக்குப் பதிப்பகம்.
5. சந்தர், ஆ. (2018). *நவீன தமிழ்க் கவிதையில் இயற்கைக் கோட்பாடு*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
6. பாரதி, சு. (2015). "வைரமுத்து கவிதைகளில் சமூக விமர்சனம்", *தமிழியல் இதழ்*, தொகுதி 12, இதழ் 3, பக். 45-58.
7. இளங்கோ, க. (2022). "வைரமுத்து கவிதைகளில் சூழலியல் விழிப்புணர்வு". *தமிழ்ச் சூழலியல் ஆய்விதழ்*, 14(2), 45-58.
8. சந்திரன், ஆ. (2023). *நவீன தமிழ்க் கவிதையில் இயற்கைக் கோட்பாடு: வைரமுத்து முதல் சுகுமாரன் வரை*. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
9. இளங்கோ, க., & பாலசுப்ரமணியன், வ. (2024). "வைரமுத்து கவிதைகளில் நிலம் மற்றும் வர்க்கக் கருத்தியல்". *தமிழியல் ஆய்வு*, 19(1), 78-92.
10. முருகேசன், த. (2023). "Symbolism of Nature in Vairamuthu's Poetry: A Semiotic Analysis". *Journal of Tamil Literature*, 45(2), 112-125.

11. செல்வராஜ், ம. (2023). “வைரமுத்து கவிதைகளில் சுற்றுச்சூழல் நீதிக் கோட்பாடு”. *தமிழ் இலக்கியச் சூழலியல்*, 7(2), 34-48.
12. பிரியா, க. (2024). “Nature as Resistance: Ecological Politics in Vairamuthu’s Post-2000 Poetry”. *Economic and Political Weekly*, 59(12), 42-49.
13. செந்தில், கு. (2023). “Sangam Thinai Concept in Contemporary Tamil Poetry: A Study of Vairamuthu’s Works”. *International Journal of Tamil Studies*, 8(1), 45-59.

Copyright © 2026 Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies, All rights reserved.